

Foto Glenn Murberg 20090509

Fänneslunda Kyrkoruin

Fänneslunda gamla kyrka byggdes på 1000-talet och var utan torn. Huvudingången låg i den södra långväggen. Koret i öster hade ett altare uppmurat i sten med en relikgömma och en häll av gråsten. Fönstren var få, små och rundbågade och det fanns ett urtag i väggen där man kanske förvarade kalken. I fönsteröppningarna kan man fortfarande se de gamla fönsterbågarna av järn.

Under andra halvan av 1700-talet vill stiftledningen i Skara att Fänneslunda, Grovare och Härna församlingar skulle göra en gemensam sak, att ge upp sina gamla och slitna kyrkor för att istället bygga en gemensam kyrka. Det dröjde dock ända in på 1870-talet innan den nya kyrkan kom att byggas för Fänneslunda och Grovare församlingar, sedan Härna församling beslutat att behålla sin gamla kyrka.

Foto Glenn Murberg 20090509

Enligt en gammal sägen ska det finnas en underjordisk gång från kyrkan till den närliggande herrgården som en gång var ett kloster där munkarnas celler ännu finns kvar. Om man följde gången skulle man komma konna fram till till den unga och vackra Emelies grav, där ska hon vila, iförd sin bruddräkt och omgiven av allt sitt silver och guld. Emelie var hustru till den siste adlige ägaren av Fänneslunda, Martin Kjerrulf von Wolffen. Man ska även ha funnit snidade plankor under golven som kan tyda på en tidigare stavkyrka på platsen.

Älvsborgs läns första landshövding Henrik von Vicken, som under 1600-talet senare del var grundare och innehavare av Fänneslunda gods, skänkte kyrkan dess silver och altartavla. Under koret ligger den von Vickenska familjegraven. Fänneslund och Grovare medeltidskyrkor ersattes år 1847 av en ny kyrka, varvid Fänneslunda kyrka lämnades att förfalla. År 1936 utgrävdes och konserverades kyrkoruinen.

Det finns en runsten som står vid Fänneslunda säteri, den flyttades någon gång under 1700-talet av von Knorring till säteriets trädgård men ska ha flyttats till sin nuvarande plats på 1940-talet. På stenen står det: "Kalfi reste denna sten till minne av Geiri en mycket god tegn, bitu's broders son